

Ministrování s Ferdou Kuliferdou

napsal
Jan Lukeš
nakreslil
Jiří Vančura

VELIKONOCE

Ahoj, už skoro velikonoční ministranti! Velikonoce jsou každý rok stejné, ale pro nás mají být, a většinou i jsou, něčím nové. Každý rok máme možnost krok po krůčku poznávat, co pro nás Pán učinil, že díky Němu jsme Boží děti a vydobyl nám život věčný! K Velikonocům patří i jiná liturgie než běžně, zkusíme si dnes alespoň ve stručnosti připomenout, co nás tyto dny čeká.

1. KVĚTNÁ NEDĚLE – LETOS 13. DUBNA

PRŮVOD

Květnou neděli zahajujeme tzv. **Svatý** neboli **Pašijový** týden. Kněz má barvu ornátu **červenou**. Na začátku mše se žehnají ratolesti – „kočičky“ a je s nimi průvod na připomínku slavného vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma. Při této neděli se čtou nebo zpívají **PAŠIJE** – text evangelia o utrpení a smrti Páně.

PAŠIJE

že každý pokřtěný člověk má být služebníkem – pomocníkem druhých. Ne však otrokem!

2. ZELENÝ ČTVRTEK – LETOS 17. DUBNA

Mše svatá na památku Večere Páně

Kněz má dnes na tuto slavnost **bílý** ornát.

Při Slávu na výsostech Bohu ministranti zvoní na zvonky. Po tomto chvalozpěvu používáme již klepačky a zpěv je bez varhan až do Slávy na výsostech Bohu na velikonoční vigílii v sobotu v noci.

Po kázání se může konat obřad mytí nohou. Tento obřad nám má připomenout,

Na konci mše po modlitbě po přijímání se přenáší svátost oltární většinou na nějaký boční oltář, který je vyzdobený květinami a znázorňuje nám Getsemanskou zahradu. Ministranti přitom mohou klepat klepačkami a další dva mohou nést svíce vedle Nejsvětější svátosti.

3. VELKÝ PÁTEK – LETOS 18. DUBNA

Památka umučení Páně

Na dnešní velkopáteční obřady si kněz obléká **červený** ornát.

Dnes se tedy neslaví mše na znamení smutku, že byl Pán Ježíš ukřižován. Konají se jenom velkopáteční obřady, které mají tři části: **bohoslužbu slova, uctívání kříže a svaté přijímání**.

Oltář je zcela obnažený, bez kříže, bez svící a bez pláten.

Obřad začíná v tichosti. Někde kněz sám, někde spolu s ministranty vyjadřuje nejhlubší projev úcty – **prostraci** – tedy lehnout si na zem obličejem k zemi. Opět se čtou nebo zpívají pašije jako na Květnou neděli a tato první část – **bohoslužba slova** je ukončena **přímluvami**.

Následuje **obřad uctívání kříže**, potom poslední část velkopátečních obřadů – **svaté přijímání**.

4. SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ - VELIKONOČNÍ VIGILIE – LETOS 19. DUBNA

Největší slavnost a pro ministranty hodně náročná, sem by se nám vysvětlování nevešlo. Skoro všude jsou nácviky ministrantů, tak tam prosím také přijďte, ať víte, co kdy dělat. Máme tu čest být těmto velkým událostem tak blízko! Tak ať i díky naší službě jsou Velikonoce důstojné a vznešené.

Krásné ministrování nejen o Velikonocích vám přeje

Ferdou Kuliferdou

Když jsem byl asi tak ve vašem věku, tak nás s bráchou pohltil jeden koníček. Někdo sbírá známky, někdo zátky od piva, někdo houby a někdo třeba hokejové kartičky. My jsme shodou okolností sbírali vše výše zmíněné, ale chci zdůraznit právě ony hokejové kartičky. Sbírali jsme jak nálepky, tak přímo kartičky, kdy na každé kartičce byl jeden hokejista, který se ve svém sportu dostal tak daleko, že si ho vyhlédl jeden z týmů hrajících nejslavnější hokejovou ligu světa, a tou je kanadsko-americká NHL (= National Hockey League, v českém překladu Národní hokejová liga).

FENOMÉN NHL

Ačkoli se NHL účastní týmy pouze z USA a Kanady, jednotliví hráči jsou takřka z celého světa. NHL hraje 30 týmů, které jsou rozděleny na dvě konference – východní a západní. Samotná soutěž má dvě fáze, a těmi jsou tzv. základní část, ze které 8 nejlepších týmů z každé konference postoupí do fáze rozhodující, a tou je play-off, neboli hezky česky řečeno prohraný z kola ven. A o co se vlastně hraje? Samozřejmě v každém profesionálním sportu jde o slávu a peníze, ale tady je přece jenom něco navíc. Tím víc je trofej pro vítěze – Stanley Cup. Při vyslovení názvu se většině hokejistů zjeví chlupy na rukou. Co o této trofeji říká její trojnásobný držitel Jaroslav Pouzar? „Třikrát jsem ho držel v rukou. Třikrát jako hráč, jehož jméno je vyryto v jeho podstavci. Zvednout ho nad hlavu, to už dá pořádnou fušku. Jsou k němu přivařovány další stříbrné pásy, do nichž přibývají jména těch nejšťastnějších hokejistů na světě, protože tohle je opravdový hokejový vrchol.“

JAK SE DO NHL DOSTAT?

„Dobrý den, jmenuji se Bedřich Vomáčka a chci se ucházet v konkurzu o nového obránce pro váš tým.“ Tak přátelé, takhle to asi běžně nechodí. Před začátkem každé sezony se uskuteční tzv. draft, kde si týmy postupně vybírají nováčky a nové naděje pro svůj kádr. Každý tým platí své skauty, neboli hokejové znalce, kteří hledají talenty po celém světě. Draft je velká událost a o právo volit mezi prvými se tvrdě bojuje.

ZAJÍMAVOSTI

V souvislosti s NHL by se dalo mluvit o různých zajímavostech. Přibližná kapacita stadionů jednotlivých klubů je kolem 18 000 diváků, přičemž nejvyšší kapacitu má Montreal Canadiens (21 000). Pro zvýšení popularity se tak několik vybraných zápasů hraje pod širým nebem na obrovských baseballových stadionech. Rekord drží zápas mezi Detroitem a Torontem z roku 2010, kdy na zápas našlo cestu přes 105 000 diváků. To už je asi pořádný kotel :-)

Co říci závěrem? Nemyslím si, že by NHL bylo něco dokonalého, „božského“, naopak NHL, ačkoli jsou mnozí hokejisté oslavováni jako celebrity prvního formátu, je tvořena lidmi s jejich slabostmi. Nicméně nelze hráčům upřít píli a nadání. NHL je zkrátka show, lidé se na zápasech baví, chodí tam s rodinami, za odpočinkem, a to je podle mého dobře.

SPORTU ZDAR!
Petr Lukeš

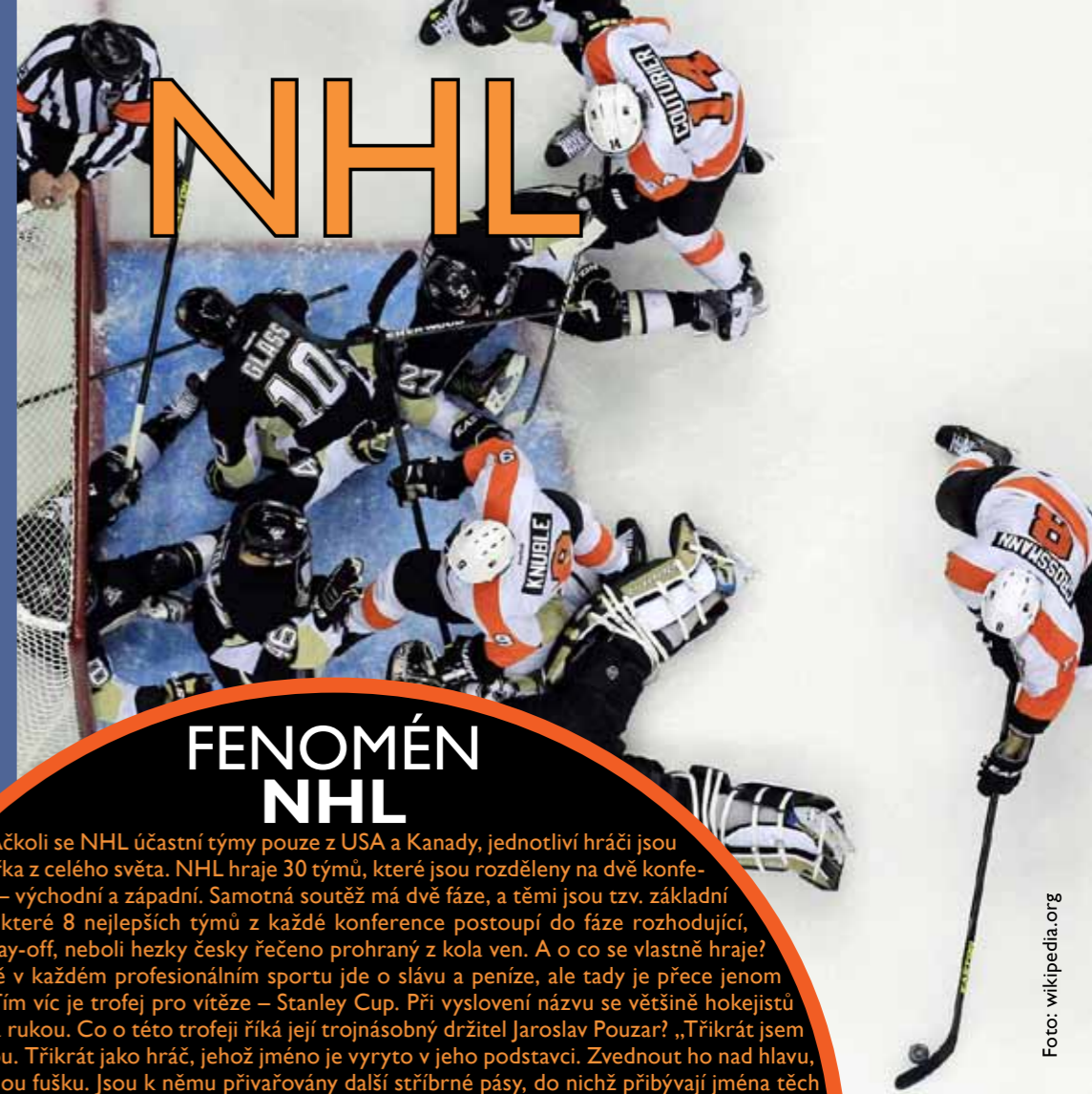

Foto: wikipedia.org

